

[Gerda Mundt.]

givet bedre ud end de, der ofres paa Uddannelse af Børn og unge, thi det er jo oftest den Uddannelse, den Udvikling, man faar som ung, der betinger hele ens Indstilling senere, betinger, baade hvad man kan yde, og hvad man kan opnaa i Resten af Livet. Det gælder baade Mænd og Kvinder, og vi faa kvindelige Repræsentanter her i det høje Ting har naturligvis et vaagent Øje for Lovgivningsmagtens Stilling paa dette Omraade. Det største og vigtigste Erhverv for Kvinderne er og bliver Hjemmets Gerning, det er vi vist alle sammen enige om. Det er af uhyre stor Betydning for hele Landet, at Kvinder administrerer rigtigt i det daglige. De forestaar Indkøb og Tilberedelse af Mad og Klæder, og det er derfor vigtigt, at de har den størst mulige Indsigt paa disse Omraader. Der er ogsaa en voksende Forstaaelse af, at baade Husmedhjælpere og vordende Husmødre trænger til rationel Uddannelse paa Husholdningsskoler. Det er anerkendt af det private Initiativ, som har oprettet en hel Række gode Husholdningsskoler, og det er ogsaa anerkendt af Staten ved Lov af 31. Marts 1931 om Tilskud til disse Skoler. Men hvorfor skal Tilskuddet til disse højst nyttige Skoler nedsættes med 10 pCt., naar Tilskuddet til Højskoler og Landbrugsskoler, som ogsaa faar Støtte efter denne Lov, kun nedsættes med 1 pCt? Var der Nedsækering med 10 pCt. over hele Linien, var der vel ikke noget at sige til det, men det forekommer mig at være uretfærdigt, som ogsaa en foregaaende Taler, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, har gjort opmærksom paa, at man lader det gaa ud over Husholdningsskoler alene. Alle den Slags Tilskud bør være ens. Man bør paa dette som paa andre Punkter støtte Kvindernes Kamp for Uddannelsen, ja, vel navnlig paa dette Omraade, hvor deres særlige Opgave ligger. En dygtigt ledet og økonomisk drevet Husholdningsskole vil paa mange Maader gennem Aftenskoler og korte Kursus være til Gavn for hele sit Opland og fortjener derfor den fulde Støtte efter Loven.

Hvad angaar Betænkningen om Undervisningen i Gymnasiet, vil jeg gerne ligesom en tidligere Taler vende mig imod den Form, Forslaget om Undervisningen i Religion har faaet, at Formaålet for Undervisningen er: uden opbyggelig Tendens at oplyse og belære Eleverne om den kristne Kirkes Forudsætninger, Tilblivelse, Historie og vigtigste Lærdomme samt at orientere dem kort om

enkelte andre af de store Religioner og vigtige Spørgsmaal i Religionshistorien. Man kan egentlig ikke undervise og opdrage Børn i al Almindelighed uden opbyggelig Tendens, men ganske særligt kan man ikke gøre det i det Fag, som gaar dybere og rækker videre end alle andre Fag, Religionsundervisningen. Jeg tror, det vil være gavnligt, at der i Overensstemmelse med Forslaget bliver en Prøve i dette Fag, som hidtil har været stifmoderligt og uforsvarligt behandlet i Gymnasiet. Gives Kundskaberne paa rette Maade uden tendentios Paavirkning i den ene eller den anden Retning, skal det ogsaa nok blive til Gavn.

Angaaende Religionsundervisningen i Folkeskolen er der allerede af min Kollega, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalt en hel Del, som jeg kan slutte mig til. Vi har ogsaa fra modsat Side af Salen hørt Fortolkninger angaaende denne Skoletilsynslov og Udtalelser om, at „Gæjstlighedens tunge Haand nu i det væsentlige er fjernet fra Skolen“. Det kan godt være, at der her er et Omraade, hvor vi kommer til at tage en Kamp, og det er vi ogsaa villige til. Men sikkert er det, at ligesom langt de fleste af vore Hjem ønsker deres Børn døbt i den lutherske Folkekirke, saaledes ønsker de dem ogsaa oplært og opdraget i den Tro, denne Kirke hviler paa, men det er ikke alle, der er klar over, at der er en saa stærk antikristelig Propaganda i vort Samfund, som der er.

Naar Forbindelsen mellem Folkeskolen og Kirken er blevet saa svag, som den er, efter den nye Lov — i København er der overhovedet ikke nogen Forbindelse —, bør det være en stærk Opfordring til de kristelige Lægfolk til at sætte ind med Oplysning om, hvilke Livsværdier det gælder om at bevare for de kommende Slægter. Folkekirken skal være Folkets Kirke, og det bliver den kun, naar den unge Slægt hører og lærer om Gud i Overensstemmelse med Bibelen.

Tiden tillader ikke at komme nærmere ind paa det store Emne Socialreformen. Den er jo ogsaa saa nylig traadt i Kraft, at man ikke endnu kan tale om Resultater og Erfaringer. Rent personlig var det mig en stor Skuffelse, at ikke dette omfattende og saa betydningsfulde Lovforslag, saaledes som der havde været Mulighed for, blev gennemdrøftet og gennearbejdet med alle Partier, saa vi ogsaa havde kunnet gaa med til den. Reformen gik med som et Hovednummer i Januars store Handel mellem Regeringspartierne og Venstre. Nu er den